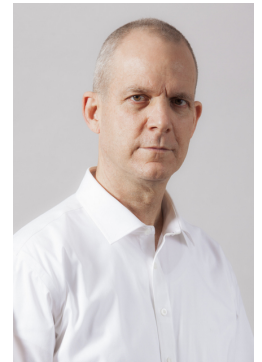

מידעון לדירקטורים ובכירים

ינואר 2016

האם וכיצד ליישם את מבחן "שיקול הדעת העסקי" בתאגיד שבו "לא עושים עסקים"??
(כיצד יכול דירקטוריון מלכ"ר להתגונן בפני ביקורת שבדיעבד של החלטותיו בביהמ"ש)

דב קיבלוביץ', עורך דין [1]

מזה מספר שנים וגם לאחרונה נדרש ביהמ"ש לבקר ולבחון החלטות ופעולות של תאגידים "מלכ"ריים" (שלא למטרות רווח) כחלק מפעולות הבקרה והפיקוח על התנהלותם. לאחרונה ניתן בביהמ"ש הכלכלי בת"א פסק דין חדש ומקיף בעניין "עמותות המעו"ף" [2] הבוחן החלטות בעייתיות של הנהלות תאגידים מלכ"ריים, מציג המבחנים והקריטריונים לבחינתן ואת הכלים ל"ריפוי" הפגמים בהן. נראה ש"הפתרון האולטימטיבי" ("העברת הכדור" להכרעת רשם העמותות) לא יהא זמין לכל מלכ"ר והנהלתו, אלא באם "נכפה עליו" דווקא. גם המגמות בדרכי יישום ותרגום לחיי מעשה הוצגו והובהרו (ולו חלקית) להנהלות תאגידים כאלה ויועציהם. ייתכן כי מבחנים אלה יוצגו ויושמו גם בהליכים אזרחיים שבשולי "פרשת ישראל ביתנו" המגיעה לבתי המשפט בימים אלה.

לאחרונה דחה ביהמ"ש המחוזי בת"א (השופט רונן מהמחלקה הכלכלית) בקשה לאישור תביעה נגזרת שהגישה לו שולמית בן לביא (מזכירה רפואית בבי"ח "בלינסון" ועמיתה בעמותה המארגנת השתלמויות מקצועיות לעובדים. "העמותה") כנגד חברי וועד ונושאי משרה לשעבר בעמותה ובעמותה "אחות" כנגד הסתדרות המעו"ף, עמה היו ועדיין מזוהות ("עניין עמותות המעו"ף"). זאת למרות חומרת ממצאי דו"ח חוקר שמונה להן ב-2002 ע"י רשם העמותות ("הרשם") על רקע חשדות להתנהלות לא תקינה שלהן, של הסתדרות המעו"ף (לשעבר "הסתדרות הפקידים") ומנהליהן.

ב-2007 הגיש החוקר דו"ח חקירה סופי ולפיו התגלו כשלים ומחדלים קשים בניהול העמותות המשיבות. בדו"ח נקבע כי; הסתדרות המעו"ף ובכירה שכינה גם כיו"ר ועד ומנכ"ל בעמותות ובחברה חיצונית קשורה השתלטו על פעילות וניהול העמותות, ביצעו התקשרויות מטעם העמותות עם חברות חיצוניות להן הראשונה בבעלות פרטית והאחרות- בבעלות הסתדרות המעו"ף. ההתקשרויות וגם ביטול חלקן (תוך תשלום פיצויים גבוהים) נעשו ללא קבלת החלטות תקינה בוועדי העמותות, תוך הסתרת מידע מהם וכשחלק מהמחליטים והמבצעים מטעם העמותות היו בניגוד עניינים. עקב כך, נגרמו לעמותות ולחברים בהן הוצאות גדולות ונזקים כספיים גדולים במליוני ש"ח. בדו"ח גם הומלץ על הגשת תביעות אזרחיות. בין היתר כנגד מנהלים, חברי וועדות ונושאי משרה בעמותות בגין נזקים כספיים הגדולים שנגרמו לעמותות בשל הכשלים והמחדלים בניהולן ("התביעות").

לאור הממצאים הורה הרשם על ביצוע הליך הבראה לעמותות. הן הסכימו והתחייבו לבצע לפי הנחיותיו, בפיקוחו וגם באמצעות יועצים ומפקחים חיצוניים.

בתחילת ההליך הרשם החליט וחייב את העמותות בהגשת התביעות. אך לאחר שהעמותות מימשו את הליך ההבראה לפי הנחיותיו הן פנו אליו לשמיעת טיעונים נגד משפטית מטעמן שלא להגיש התביעות. מאמצייהן צלחו והוא החליט להגיש התביעות למרות המלצות החוקר וחוות דעת משפטית שהוגשה לו המצדדת בהגשתן. החלטתו הותנתה בהמשך קיום תכנית הבראה הפעלת מנגנוני ביקורת וניהול

הכנס השנתי
לעדכון דירקטורים
25.02.2016

לחצו לנו
בעמוד הפייסבוק

מן
העיתונות

נגישות

תקין. יצוין כי במסגרת ההליך הוצגו לו הסכמי פשרה עם הנתבעים הפוטנציאליים והוא התנה הסכמתו גם בכך שהם קיימו את חלקם בהסכמי הפשרה שהושגו עימם. על רקע החלטותיו הסופיות של הרשם לפטור העמותות מהגשת התביעות הוגשה בקשת אישור התביעה הנגזרת מטעם העמותות. הליך חריג זה מקנה לבעל-מניות/לדירקטור בתאגיד, אם התקיימו התנאים החוקיים לכך, זכות עמידה להגשת תביעה מטעם התאגיד למיציא זכויותיו כנגד מאן דהו; צדדי ג או אף כנגד מנהליו/ מנהליו לשעבר, אם ה"אורגנים" שלו (המוסדות המוסמכים להחליט מטעמו, כלומר- חבריהם) נמנעו ו/או סרבו להגישה (לעתים- בשל הימצאות בניגוד אינטרסים ממש). בשל הפגיעה/ ההתערבות בסמכויות האורגנים נדרש אישורו המקדמי של ביהמ"ש ולגבי התקיים הדיון בבקשת העותרת שולמית בן לביא.

תביעה נגזרת מטעם תאגידים מלכ"רים

הליך התביעה הנגזרת שפותח בידי החברות הפך גם לכלי פיקוח שיפוטי נוסף [1] על התנהלות דירקטוריון בתאגיד מלכ"רי וגם באגודות עותמניות שאין עליהן כיום פיקוח של רשם העמותות או רגולטור אחר.

על רקע האמור; השופט כאבוב מביהמ"ש הכלכלי בת"א פסק בתנ"ג 9167-02-14 כוהני ואחר' נ שירותי בריאות כללית ומכבי שירותי בריאות כי יש לאפשר לחברים בקופות החולים (המאגדות כאגודות עותמניות) להגיש בקשה תביעה נגזרת בשמן כנגד חברות הביטוח הגדולות תוך יישום חוק החברות לעניין זה בשינויים המחויבים. זאת, לצורך פיקוח ובקרה עליהן מצד חבריהן מחשש שהקופות לא יממשו זכויות שהן נדרשות לממש כנגד חברות הביטוח.

בעיית הנציג בתאגידים מלכ"ריים

סיבה אפשרית להימנעות מנהלים בתאגידים/מלכ"רים מהגשת תביעות יכולה להיות בשל "בעיית הנציג"; זו מתקיימת בתאגיד שלחבריו/בעלי המניות אין השפעה אפקטיבית על מינוי הנהלתו ועל ניהולו בכלל (זאת, בין אם הינם רבים ו"קטנים" יחסית, ובין- אם הינם מיעוט חסר כח הצבעה והשפעה בדירקטוריון ובהנהלה הפעילה שלו). מנהליו הם השולטים בו ועלולים לקבל החלטות מתוך אינטרסים אישיים שלהם, שבניגוד לאינטרס בעלי מניות/חברים בו, או מרביתם.

בתאגיד מלכ"רי הפועל בד"כ למטרות ציבוריות- בעיית הנציג מחריפה פי כמה; הן, מאחר שבעמותות (רובם-מאגדים כעמותות) יש בד"כ חברים רבים לא מעטים ללא כח הצבעה או שליטה משמעותיים, בנוסף; בעמותות- המנהלים וביצועיהם/ איכות ניהולם לא נמדדים בד"כ בפרמטרים כלכליים (ביצועי רווח) הניתנים לזיהוי וכימות פשוט (שהם מטרות התאגיד בחברות "רגילות"), ובנוסף;

גוף מלכ"רי מתקיים בד"כ מתרומות או תמיכות. כידוע, לתורמים (ולו במעמד של "מעין בעלים" ביושר- במיוחד אם תורמים בקביעות) יש עניין כי תרומותיהם יגיעו במלואן ליעדן הסופי, עבורו תרמו. אך מאידך, אין להם שליטה ופיקוח על פעילות מנהלי המלכ"רים למימוש אותן המטרות עבורן תרמו (אלא מדובר בגוף גדול וחזק כמדינת ישראל או רשות מקומית). זאת, מאחר שאינם בד"כ גם בעלי מניות (בחל"צ) או חברים בעמותה. אך גם בכך לא תמה "בעיית הנציג"; בשל אופיו ומטרותיו של תאגיד מלכ"רי כזה אינטרס המנהלים עלול לעמוד גם בניגוד לאינטרסים של ציבור הנהנים מפעילותו הוולונטרית ו/או משירותיו ("הנהנים" או "לקוחותיו") בעלויות נמוכות עד מזעריות. הכל, לפי מטרותיו וייעודו. מתן השירות לנהנים תוך השקעת מקסימום משאביו הוא אפוא בפעילות הליבה שלו, כמימוש מטרותיו. אך לאותם הנהנים, בין מקרב אוכלוסיות חלשות ובין- בהיותם בודדים לא מאורגנים אין כל השפעה ופיקוח על ניהולו גם אם מנהליו חדלו במימוש מטרותיו עבורם. כלומר, בתאגיד שכזה - בשל מהותו ומבנהו קיימת/ עלולה להיווצר בעיית נציג "כפולה ומשולשת". מצב זה מצריך פיקוח וכלי ביקורת חיצונית משמעותיים ואפקטיביים יותר על ההנהלות ועל פעילות תאגידים שכאלה- ככלל. ראש וראשון להם הוא הרשם עצמו. ואכן, סמכויות הפיקוח שלו על עמותות וחלצ"ים הורחבו לאחרונה בחקיקה [2] נגישות עותמניות שחוקי החברות ועמותות לכאורה- לא חלים עליהן). אך בש וריבוי מלכ"רים אין לו בד"כ יכולת פיקוח אפקטיבי שוטף בזמן אמת, אלא רק בדיעבד על בסיס מידע וחשדות המובאים לידיעתו ומבקשים את התערבותו.

על הרקע האמור השופטת רונן חידשה בעניין עמותות המעו"ף כי גם חבר עמותה (או חל"צ או אגודה עותמנית) שאין לו ידע אישי לגבי עילת התביעה ונסיבותיה רשאי להגיש בקשה לתבוע מטעמה על בסיס מידע חיצוני מבוסס יחסית כדוגמת דוח חוקר של רשם העמותות שהינו בעל משקל ראייתי רב.

הביקורת השיפוטית שבדיעבד על החלטות דירקטוריוני עמותות המעו"ף;

המבחנים המשפטיים באם לאשר הבקשה לתביעה נגזרת מטעם תאגיד מלכ"רי

ויישום

תחולת מבחן "שיקול הדעת העסקי"?

בראשית הדיון מציג ביהמ"ש את מבחן "שיקול הדעת העסקי" שמקורו בדיני החברות, באנלוגיה רלוונטית לכאורה [iii] לעמותות. על פי מבחן זה ביהמ"ש בודק בשלב ראשון האם ההחלטות התקבלו בדירקטוריון תוך הפעלת שיקול-דעת, ללא ניגוד עניינים, בתום-לב ובהתבסס על מידע רלוונטי שנאסף באופן נאות ומלא (בחינת דרכי קבלת ההחלטות). אם התשובה חיובית לכל השאלות הן -נחזות כתקינות וביהמ"ש נמנע מלהתערב עניינית בהן. רק אם מצא כי אחד התנאים הנדרשים להתקיימות רכיבי המבחן לא התקיים / פגום הוא פונה לבחון (בשלב השני) את סבירות ההחלטה על פי תכניה.

נעיר, עם זאת, כי במספר פסקי דין שניתנו לאחרונה לגבי סכסוכים בחברות עסקיות ניכרה מגמה של כרסום בשימוש הבלעדי במבחן זה ויישום "כמות שהוא". זאת, תוך שימוש בחריגים או סייגים המחמירים את הקריטריונים והתנאים הכלולים והנבדקים במבחן או מוסיפים עליהם. כך נצפתה לאחרונה גם מגמה "אקטיביסטית" [iv] לפיה ביהמ"ש יתערב בכ"ז ויכנס לבחינת סבירות ההחלטה עצמה במקרים בהם ההחלטות נראות לו חמורות או לא סבירות בעליל.

נראה אפוא שכיום בחברות עסקיות אין לדירקטוריון ולהנהלה הפעילה "חסינות" מוחלטת מהתערבות שבדיעבד של ביהמ"ש באמצעות "עמידה" כביכול בתנאי מבחן שיקול הדעת העסקי.

כאמור בעניין עמותות המעו"ף ביהמ"ש ביטא דעה (ללא צורך בהכרעה) כי שאלת החלטת כלל שיקול הדעת העסקי על עמותות "אינה נקייה מספקות"; הן, בשל אופי השיקולים וההחלטות השונים בהן (אינן פועלות למטרות רווח), עצם השאלה באם אמורות בכלל לקחת "סיכונים עסקיים", אך גם בשל קיום גורמי פיקוח אחרים שמפעיל רשם העמותות. בהמשך בחינת הדברים (בהנחת תחולה אפשרית של מבחן שיקול הדעת לגבי עמותות) הגיעה השופטת רונן לממצא עובדתי כי בוועדי הנהלות עמותות המעו"ף כלל לא התקבלו החלטות פוזיטיביות לגבי הגשת התביעות כנגד קודמיהם וצדדי ג. ממילא, גם לא ניתן ולא ראוי להעביר תחת ביקורת מבחן זה, או אחר ביקורתי יותר ממנו.

ממצא עובדתי נוסף שקבע ביהמ"ש הוא כי מקצת חברי הנהלות עמותות המעו"ף, שהיו אמורות להחליט לגבי הגשת התביעות, היו במצב של ניגוד עניינים. זאת, בשל מעורבותם בפרשות העבר נשוא דו"ח החוקר. על כן, גם בהנחת תחולת הכלל הוא לא היה משמש מגן להנהלות העמותות בפני התערבות ביהמ"ש בהחלטות, לו התקבלו. ביהמ"ש מעיר (ומאיר) כי ניתן אמנם היה לרפא פגם חמור כזה לו יתרת חברי הוועד, שאינם בניגוד עניינים, היו מקבלים החלטות בעניין התביעות בידיעה מראש על הימצאות מקצתם, שלא הצביעו, במצב של ניגוד עניינים. אך זה לא היה מהלך הדברים בפרשה;

בהסכמת העמותות ולמעשה ביזמתן; גולגלה ההחלטה לגבי הגשת התביעות בשנית לפתחו של הרשם עצמו והוא החליט לבסוף בשתי הזדמנויות שלא להגישן ובכך- הכריע סופית כרצונן.

לפיכך, ביהמ"ש העביר תחת ביקורת את החלטות אלה של הרשם ומצא כי ניתן ללמוד באנלוגיה לגבי מעמדו והחלטותיו מהמנגנון החליפי שהוצע לדירקטוריון חברה, עת מתקיים החשש לניגוד עניינים בהחלטותיו (בין, לגבי הגשת תביעות או ביחס לכל החלטה ניהולית אחרת); מנגנון "וועדה (תביעות) בלתי-תלויה".

רשם העמותות כ"וועדה חיצונית בלתי תלויה" מנגנון חליפי לדירקטוריון **נגישות** **עניינים**

לגבי הפיקוח השיפוטי על החלטותיה של וועדה בלתי תלויה כזו נפסק כבר ב**תנ"ג (מחוזי ת"א) 32690-10-11** גוטליב נ' איילון אחזקות בע"מ כי גם החלטותיה נבדקות ע"י ביהמ"ש

בשני שלבים; בראשון- נבחנים; אי-תלותה, הסמכויות שהואצלו לה מהדירקטוריון ותום-ליבה. בשני – שיקול הדעת המהותי שלה. ככל שתום-הלב והניטרליות של הוועדה יוטלו בספק, יבחן בית-המשפט ביתר קפידה את ממצאיה, ולהיפך".

כישום המבחנים הנ"ל, יבדקו; הרכב הוועדה, עצמאותה ומידת האובייקטיביות שלה, מקצועיות הוועדה, סמכויותיה, שקיפות ותייעוד פעולותיה, מידת החשיפה שלה לביקורת ככלל והאם כלל המידע הרלבנטי הובא בפניה?

ככל שביהמ"ש ימצא כי מדובר בוועדה עצמאית, אובייקטיבית ומקצועית, נטייתו שלא להתערב בהחלטותיה.

לאור הקריטריונים האמורים וכיישומם לגבי החלטות הרשם-ביהמ"ש מצא כי הוא (הרשם) שקול ל"וועדה (חיצונית) בלתי תלויה" שאיכותיה וכשירותה מהגבוהות ביותר להחלפת הדירקטוריון בהחלטות בעייתיות הנגועות בניגוד עניינים והחלטותיו הספציפיות בעניין התביעות אכן עצמאיות, אובייקטיביות, מקצועיות ומידעיות. לכן אין לביהמ"ש נטייה להתערב בהן אף אם דעתו לעניין הגשת התביעות היתה שונה.

המבחן והכלי המשפטי בביקורת החלטות תאגידים מלכ"ריים

ביהמ"ש הכריע לבסוף כי בנסיבות הספציפיות של הבקשה; בין לאור מבחן "שיקול הדעת העסקי", אך גם בהיות הרשם מעין "ועדה בלתי תלויה" (שכל הדרישות לגביה התקיימו), וכ"כ - גם לפי מבחן "סבירות" (בחינת עצם ההחלטה לגופה) המחמיר יותר - די בכך שהחלטות הרשם הינן ב"תחום הסבירות". לפיכך אין לביהמ"ש לפתוח ולהעמיק בהן יותר, אף אם סבר אחרת. בהחלטותיו אלה לא הכריע בשאלת תחולת מבחן שיקול הדעת העסקי אך ציין אותו כרלוונטי, גם בבחינת החלטות הנהלות עמותות.

שיקולים המיוחדים לתאגידים מלכ"ריים

להלן השיקולים הרלוונטיים העיקריים להחלטה לגבי הגשת תביעות ע"י עמותות שהוצגו ונדונו בפני הרשם, אותם אימץ ביהמ"ש בעניין עמותות המעו"ף, לפי סוגיהם העיקריים. שיקולים, מהם ניתן ללמוד לגבי בחינת ביהמ"ש כל החלטה ניהולית של תאגיד מלכ"רי;

1. הבטחת "טובת העמותה" ו"האינטרס הציבורי" למניעת נזקים העלולים להיגרם לה עקב ההחלטה על ניהול התביעות.
2. מיצוי הדין - עם מנהלים שסרחו והרתעה -לעתיד במיוחד לצורך הגנה על כספי ציבור.
3. שיקולים משפטיים וכלכליים הנוגעים למשאבים הכספיים והעבודה שיש להשקיע אל מול התועלות הכלכליות שצפויות להתקבל (לפי הסתברות) מהפעולה שנבחרה בהחלטה; בחינת סיכויי קבלת התביעה ומימושה הכספי לאור יכולת הפירעון מהנתבעים למול הצעות פשרה ומימושן.
4. הבטחת הניהול התקין של התאגיד המלכ"רי לעתיד; קיום העמותה את הוראות תכנית ההבראה ודרישות הרשם לתיקון הליקויים, אימוץ כלים ומנגנונים לחיזוק ושיפור הביקורת הפנימית.

ביהמ"ש הוסיף כי אינו מתערב בשקלול המשקל היחסי של כ"א מהשיקולים השונים. זה נתון לשיקול- הגורם המחליט כל עוד זה אינו חורג ממתחם הסבירות.

אשר למונחים "טובת העמותה" ו"האינטרס הציבורי" שבשיקול מס' 1 (המיוחד לתאגידים מלכ"רים) נעיר כי הינם; רחבים, משתנים ומותנים באופיו, מהותו ונסיבות פעילותו וייחודו של כל תאגיד מלכ"רי. בהקשר שיקולים אלה נזכיר את; היקף וטיב "נכסיו" וחשיבות הישרדותם למול המשך מימוש מטרותיו כלפי "לקוחותיו" ("הנהנים"). ככל ש"נכסיו" הינם יכולותיו המיוחדות לממש את מטרותיו, ובין היתר; קשריו עם גורמים שונים עסקיים ממשלתיים, ציבוריים או רוחניים, חוזים חתומים ארוכי טווח עם גורמי נגישות חות" מוסדיים או פרטיים, טיב והיקף המחויבות של פעיליו או של היזמים/ המנהלים הספציפיים המובילים אותו או התורמים המסייעים לו, משאבי כח אדם ומיומנות המתאימים ומסוגלים

לספק השירותים המיוחדים ל"לקוחותיו".

משאב אחר נוסף, הקשור בכל הנ"ל; מידת האמון שאחד הציבורים (התורמים/ הגופים המתקצבים, או "לקוחותיו"), אם לא שניהם, רוחש לפעילותו ולצוות האנושי המובילים אותה המייצרת את "המוניטין" שלו.

לפיכך, כל החלטה שיש בה להביא פגיעה או חשש לפגיעה במי ממשאבים אלה עלולה אפוא לפגוע בטובת התאגיד המלכ"רי או באינטרס הציבורי שבפעילותו וקיומו בכלל.

שיקול זה עלול לעמוד בסתירה או בניגוד ולו מסוים לשיקולים האחרים ולעתים הברירה ביניהם לא תהיה קלה. אך כאמור לאור האמור מעלה; ביהמ"ש לא יקבע בד"כ מי מהם

ישוקלל כעיקרי ומשמעותי יותר ומי מהם יגבר.

נסכם אפוא;

מבחן "שיקול הדעת העסקי" אינו המבחן המלא/הנכון לבחינת החלטות והתנהלות דירקטוריונים של תאגידים מלכ"רים. אך יש בו נקודת מוצא ראשונית שביהמ"ש עושה בה שימוש, עת נדרש לבקר החלטותיהם. המגמה השיפוטית העכשווית בפסיקה היא של יישומו גם לפי תחושות והתרשמות הסובייקטיבית של השופט לגבי נסיבות ההחלטה שבפניו.

בהליך שכזה נראה שלביהמ"ש נטיה "להציץ" אל עבר טיב וסבירות ההחלטה עצמה. לכן, במקרים ברורים מראש של ניגוד אינטרסים חריף אפשרי - עדיף שדירקטוריון המלכ"ר ימנה וועדה בלתי תלויה (גוף חליפי לדירקטוריון) ויקצה לה משאבים מוגדרים לצורך קבלת ההחלטה/ות לפי העניין; יתכן ויידרש הרכב מקצועי ונייטרלי ככל שניתן ובעל כישורים וידע ספציפיים הנדרשים לגבי ההחלטה שעל הפרק והיא שתדון ותחליט בה. אם המדובר בדירקטור אחד הנגוע בניגוד עניינים יחולו הכללים הרגילים הדומים לנקוט לגבי חברות. כמובן שגלגול ההחלטה הבעייתית לפתחו של רשם הינה הפתרון האולטימטיבי ולו כ"פרה רולינג". ואולם, לא נראה כי במצב הנכחי הרשם יאות "לשתף פעולה" במהלך שכזה ומעורבותו תהא בד"כ רק בדיעבד, כשיגיעו לפתחו (בגוון שלילי) חשדות לניהול לא תקין והחלטות נגועות בפגמים משמעותיים.

נראה שכל החלטה יכול ותיבחן על פי השיקולים המיוחדים שהוצגו לעיל לגבי תאגידים מלכ"רים ויש אפוא לעשות בהם שימוש.

ונסיים, בנסיבות האקטואליה של ימים אלה; נראה שמבחנים אלה עשויים לשמש כלי עזר בהליכים משפטיים אזרחיים אפשריים, אם יוגשו, כנגד ההנהלות והדירקטוריונים של הגופים המלכ"רים הקשורים **לפרשת "ישראל ביתנו"**, או מטעמם; כידוע הוגשו בפרשה זו כתבי אישום, כשחלק מהמעורבים/ החשודים כיהנו בתאגידים מלכ"רים או ציבוריים ופעלו מטעמם או במסגרותיהם.

ככל שאכן ייקבע כי נעשה שימוש בתאגידים שכאלה למטרות זרות מתוך אינטרס פרטי ואולי אף תוך שליחת יד בכספי ציבור - יתכן כי יוגשו הליכים אזרחיים לא רק כנגד המנהלים והמעורבים החשודים אלא גם כנגד הדירקטוריונים וועדות הבקרה והביקורת שלהם. ועל כך ייאמר; "עוד ימים (ואולי בתי המשפט האזרחיים) יגידו .."

[1] עורך דין העוסק בהקמה, ייעוץ וייצוג עמותות, חל"צים ותאגידים מסחריים בפני הרגולטורים ובבתי המשפט, כולל בהליכי חדלות פירעון ופירוק.

[2] תנ"ג (ת"א) 12839-08-12 שולמית בן לביא ואח' נ. העמותה לקידום מקצועי חברתי של הפקידים עובדי מנהל ושירותים ואח', השופטת רונן, 20.10.15)

[3] גוף הפיקוח העיקרי היה ונותר הרשם; רשם העמותות – לגבי עמותות ורשם הפיקוח לגבי חל"צים. בפועל מדובר באותה מחלקה ברשם התאגידים.

נגישות

[ii] תיקון מס' 25 לחוק החברות התשע"ד-2014 ומס' 14 לחוק העמותות. התקבל – אוגוסט 14. נכנס לתוקף פברואר 15. ראה ביקורת על תוצאותיו במאמרנו: "לא לתועלת הציבור" פורסם ב"גלובס" - 15.2.15)

[iii] זאת למרות שלגישת בית המשפט כלל לא ברור באם יש להחילו וליישמו / כמות שהוא בעמותות; הן, מאחר ולא כל הטעמים להפעלת המבחן לגבי חברות זהים וחלים בעמותות והן בשל כך שמדובר בכספי ציבור, שאז – אינו מתאים ויש לנקוט מבחן מחמיר יותר.

[iv] בפסק דינו של בית המשפט העליון שניתן לאחרונה בע.א. 8712/13 (השופט ד"ר דנציגר) בעניין האחים ליבנת, תנ"ג 14-03-13663 (מחוזי ת"א) ניומן נ. פיננסטק (24.5.15), תנ"ג מחוזי מרכז 12-09-10466 אוטרובסקי נ. השקעות דיסקונט (עניין רכישת "מעריב" . 9.8.15)

חזרה למידעון לחץ כאן

03-7363146

office@idu.org.il

כניסה לאתר

הצהרת נגישות

נבנה באמצעות מערכת דפי הנחיתה של שלח מסר

נגישות

